

det Omfang, man kunde vente, naar man ser, at hele Udvalget har været enig, indtågen paa et enkelt Punkt. Der er forskellige Punkter, hvor jeg har en fra Udvalget afvigende Mening, og jeg skal særlig dvæle ved dem og ikke fordybe mig i de Forslag, som jeg enten kan tiltræde, eller ikke har noget væsentligt at erindre imod. Vædringsforslagene Nr. 1, 2, 3 har jeg ikke noget at indvende imod. Jeg skal dog med Hensyn til Nr. 3 bemærke, at naar der i Slutningen staar: „Til Indenrigsministerens endelige Afgørelse“, da veed jeg ikke, hvad man egentlig har tilstøtet med dette Ord „endelig“. Den administrative Afgørelse — det følger af sig selv — den er endelig, naar den overhovedet forelægges Indenrigsministeriet. Skal der være nogen Mening i dette Ord „endelig“, maatte det være den, at det hele Spørgsmaal ikke kan gøres til Genstand for Prøvelse for Domstolene, men det plejer man at udtrykke paa en anden Maade. Forøvrigt tror jeg ikke let, der vilde kunne blive Tale om det i de Tilfælde, her omhandles. 4de Stykke foreslaas skal udgaa, og jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det henhører til § 18 tilligemed Vædringsforslag under Nr. 22; dog vil jeg sige, at selv om man ikke ordner det for Postvæsenet, som her er Tale om, kunde der meget godt være Tale om, at Amtene kom Kommunerne til Hjælp ved Baghold, der ogsaa i Almindelighed ere etablerede til særlige Djemed, om end ikke til Postjemed. Jeg er ikke ganske sikker paa, at Stykket til syvende og sidst bør udgaa, selv om man kommer til en anden Ordning af Postvæsenet end den, det ærede Udvalg har foreslaaet, som jeg ikke ønsker at tiltræde. Vædringsforslag under Nr. 5 kan jeg tiltræde; Vædringsforslag under Nr. 6 har jeg ikke noget at erindre imod; der staar atter: „Amtsrådets endelige Afgørelse“; det er mig et Spørgsmaal, om det er rigtigt, det er nemlig Spørgsmaal af den Slags, der hyppig kommer til Ministeriet, og det kan være tvivlsomt, om det er rigtigt at lade Amtsrådet her faa den endelige Afgørelse; imidlertid, megen Vægt lægger jeg ikke paa dette Forhold. Vædringsforslaget under Nr. 7 har jeg, for saa vidt det er en Redaktion, ikke noget at erindre imod. Det forekommer mig, at det er tvivlsomt, om man skal sætte

den Grænse af Assurancesummen, som nu er sat, nemlig 2,000 Kr. Det er jo egentlig Bygningsafgiften, det kommer an paa i dette Tilfælde, og ingenlunde Assurancesummens Størrelse. Ellers har jeg ikke noget at sige imod, at man grupperer paa den Maade: Hartkorn, Assuranceværdi, Bedrift og Folkehold. Med Hensyn til Bedrift og Folkehold var der en æret Taler, som var bange for, at man efter at have taget en Mand paa Hartkornet ogsaa vilde tage ham paa Bedriften og Folkeholdet. Men det mener jeg ikke, man kan. Dette Spørgsmaal om Bedrift og Folkehold er meget uopdyrket indtil Dato. Jeg troede egentlig ikke, der var noget Tilfælde, hvor det var kommet til Anvendelse; men jeg er bleven gjort opmærksom paa, at i Kjøbenhavns Amtsrådsreds anvender man „Bedrift og Folkehold“, men albeles subsidiært; først naar man ikke kan faa fat paa en Mand efter Bygningsafgiften eller efter Hartkornet, anvender man „Bedrift og Folkehold“. Jeg tør naturligvis ikke sige, at det flere Steder er saaledes indrettet. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet og har altsaa en afvigende Mening; han sender maaste Forholdene; men efter hvad der er kommet til min Kundskab, kan jeg kun sige, at dette Forhold er ikke noget Sted anvendt, uden paa den Maade, jeg her har angivet. Det har været mig et Spørgsmaal, om man overhovedet skulde beholde disse to Normer i Lovforslaget, om det egentlig er nogen Nytte til. Jeg har i hvert Fald kun opfattet det saaledes, at de to nævnte Forhold maa betragtes som subsidie Grundlag, som man først benytter, naar man ikke kan faa fat paa en Mand efter Hartkornet og Assurancesummen, altsaa Bygningsafgiften.

Vædringsforslaget under Nr. 8 har jeg ikke noget at erindre imod; derimod maa jeg fraraade at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 9. Det forekommer mig, at det ærede Udvalg ikke er ganske i Konsekvens med sig selv ved at foreslaa dette Vædringsforslag under Nr. 9, naar man vil jævnføre, hvad der er udtalt med Hensyn til Vædringsforslaget til § 17. 2de Stykke, hvor Udvalget siger: „Udvalget finder det upraktisk i Loven at fastsætte Regler for Snekastningens Udførelse. Forholdene ere i den Henseende saa forskellige i de forskellige Egne af Landet, saaledes at de Bestemmelser, der kunne